

ГОРСКИ ВИЈЕНАЦ ИГУМАН СТЕФАН, ВЛАДИКА ДАНИЛО,

Игуман Стефан

(поје)

2452. Нема дана без очнога вида
2453. нити праве славе без Божића!
2454. Славио сам Божић у Витлејем
2455. славио га у Атонску Гору,
2456. славио га у свето Кијево,
2457. ал' је ова слава одвојила
2458. са простотом и са веселошћу.
2459. Ватра плама боље него игда,
2460. прострта је слама испод огња,
2461. прекршћени на огњу бадњаци;
2462. пушке пучу, врте се пецива,
2463. гусле гуде, а кола пјевају,
2464. с унучађу ђедови играју,
2465. по три паса врте се у коло, -
2466. све би река једногодишници,
2467. све радошћу дивном наравњено.
2468. А што ми се највише допада,
2469. што свачему треба наздравити!

Владика Данило

2470. Срећан ли си, Игумне Стефане,
2471. како те је Бог весела дао!

Игуман Стефан

2472. Млади синко, лијепи Владико
2473. само собом ноћас је весело,
2474. а душу сам натопио капљом
2475. па се стара игра поврх вина
2476. ка блиједи пламен по ракији.
2477. То ми каткад старцу буди кости,
2478. спомене их на младе године.

Игуман Стефан

2486. Ја сам проша сито и решето
2487. овај грдни свијет испитао,
2488. отрови му чашу искапио,
2489. познао се с гркијем животом.
2490. Све што бива и што може бити,
2491. мени ништа није непознато;
2492. што год дође ја сам му наредан.
2493. Зла под небом што су сваколика
2494. човјеку су прћија на земљу.
2495. Ти си млад још и невјешт, владико!
2496. Прве капље из чаше отрови
2497. најгрче су и најупорније.
2498. О да знадеш што те јоште чека!
2499. Св'јет је овај тиран тиранину,

2500. а камоли души благородној!
2501. Он је состав паклене неслоге:
2502. У њ ратује душа с тијелом,
2503. у њ ратује море с бреговима,
2504. у њ ратује зима и топлина,
2505. у њ ратују вјетри с вјетровима,
2506. у њ ратују живина с живином,
2507. у њ ратује народ с народом,
2508. у њ ратује човјек с човјеком,
2509. у њ ратују дневи са ноћима,
2510. у њ ратују дуси с небесима.
2511. Т'јело стење под силом душевном,
2512. колеба се душа у т'јелу.
2513. Море стење под силом небесном,
2514. колебљу се у мору небеса;
2515. волна волну ужасно попире,
2516. О бријег се ломе обадвије.
2517. Нико срећан, а нико довољан,
2518. нико миран, а нико спокојан.
2519. Све се човјек брука са човјеком:
2520. гледа мајмун себе у зрцало!